

Stijn Cole pakt kasteel van Chimay in

Chimay: zijn kasteel, zijn bier, zijn kunstenaars

Op zoek naar een cultureel uitstapje in de zomer? Dan bent u in het kasteel van Chimay aan het juiste adres. Kunstenaar Stijn Cole kreeg er carte blanche.
SAM STEVERLYNCK

Voor het kasteel van Chimay, opgetrokken in lokale steen, wappert een vlag. Het is niet het wapenschild van de adellijke familie, maar een vlag van een heel andere aard. Ze toont een dégradé aan kleuren die begint in pikzwart en evolueert naar lichtblauw. Een werk van Stijn Cole (1978) dat de bezoeker verwelkomt op zijn tentoonstelling.

'Deze vlag geeft het verloop van de zonsopgang weer gedurende drie uur', zegt beeldend kunstenaar Stijn Cole (*niet te verwarren met de gelijknamige muzikant*). 'Ik heb mijn camera exact op de plaats opgesteld waar de vlag nu staat en elke minuut een foto genomen. In plaats van 180 individuele foto's heb ik elke foto gecombineerd en de gemiddelde kleur genomen. Het is een soort tijdsbalk die je van links naar rechts moet lezen. Je ziet het verloop van de zonsopgang en hoe de kleuren geleidelijk aan lichter worden.'

De tentoonstelling is een thuismatch voor Cole. Sinds zes jaar woont hij vlak bij het kasteel, in een gehucht op nog geen 5 kilometer. 'Iets in Gent kopen bleek onmogelijk binnen ons budget. Daarom hebben we hier een huis gekocht met een groot atelier dat ik aan het opknappen ben. We zitten wat afgelegen, maar het is fantastisch om hier te werken.'

Zonsondergang

En hij blijkt niet de enige kunstenaar te zijn die is gecharmeerd door de omgeving. De door hem bewonderde Marthe Wéry (1930-2005) woonde ook in de buurt. In het Maison des Artistes, een bijgebouw van het kasteel, brengt hij haar een eerbetoon.

Veertig jaar nadat ze in de zomer van 1976 elke dag drie abstracte lijntekeningen maakte in Chinese inkt, dient Cole haar van antwoord. In juli, augustus en september 2016 fotografeerde hij twintig dagen de zonsondergang in zijn tuin.

'Ik heb er twintig tijdsbalken van gemaakt, zoals met die vlag. Het gaat om dezelfde positie, dezelfde camera en hetzelfde tijdstip. Maar het resultaat is altijd anders.' Zo zie je, naarmate de zomer vordert, dat het steeds vroeger donker wordt en er meer zwarte balken verschijnen.

In een andere reeks maakt hij hy-

Stijn Cole mocht in elke ruimte zijn gang gaan. © Stijn Cole

'Sunrise in the Rocky Mountains'. © Stijn Cole

perrealistische potloodtekeningen van bomen. Op een kleiner blad dat boven op de tekening is geschoven, zie je een raster met de oorspronkelijke kleuren die zijn gerangschikt van licht naar donker. 'Ik combineer graag abstractie en figuratie', zegt hij. 'Ik werk binnen een eeuwenoude traditie van landschapsschilderkunst. Die gaat over kleur, licht en tijd. Maar ik probeer al die elementen los te koppelen en ze apart te behandelen. Hier heb ik het beeld gereproduceerd in potlood, de kleuren in verf.'

Rood pluche

Het eigenlijke kasteel, dat al meer dan duizend jaar in het bezit is van dezelfde familie, palmt hij uiteraard ook in. Zoals de prachtige hal, waar boven de open haard een imposant wapenschild van de prinsen van Chimay hangt. Borstbeelden in marmer, klassieke familieportretten, wandtapijten en een indrukwekkende Oostenrijkse kachel maken het geheel af.

In de barokke concertzaal met bladgoud hangt Cole twee schilderijen waarin hij speelt met optische effecten en trompe-l'oeil

Cole toont er een afgietsel van was dat hij heeft genomen van de Mont Sainte-Victoire, de mythische berg die Cézanne eindeloos heeft afgebeeld in zijn schilderijen. 'Dit is een heel concreet landschapswerk. Het is een uitsnede van de berg, één op één. Je kan het haast zien als een penseelstreek van Cézanne.'

Dé relevantie is de prachtige, barokke concertzaal met bladgoud, rode pluche zetels, delicaat houtsnijwerk en diverse balkons. Een zaal die terecht is beschermd als uitzonderlijk Waals erfgoed. Cole knipoogt met zijn ingreep naar de optische truc van het schuin aflopende theater. Boven het podium hangt hij twee schilderijen. Het ene beeldt de voorgrond af van een landschap dat hij op het internet vond, het tweede de achtergrond. Beide zijn weergegeven in de hem kenmerkende abstracte kleurblokjes, gerangschikt volgens luminositeit. Om diepte te suggereren is het achterste schilderij wat kleiner gemaakt, wat wordt versterkt door de trompe-l'oeil-trukendoos.

'Ook al is het niet evident overeind te blijven in zo'n indrukwekkend decor, het is een cadeau om hier te mogen tentoonstellen. En het is natuurlijk ook praktisch, zo dicht bij huis.' (*lacht*)

Stijn Cole, tot 30 juli in het kasteel van Chimay ★★★☆☆